

Verslag bijeenkomst huisvesting arbeidsmigranten – 27 juni

Op de bijeenkomst op 27 juni hebben werkgevers, huisvesters, uitzendbureaus, ontwikkelaars en leden van de commissie Ruimte samen nagedacht over de huisvesting van arbeidsmigranten. In 4 groepen zijn we aan de slag gegaan met 3 thema's: Behoeftte, Huisvestingsvormen & locaties en Beheersbaarheid & veiligheid. Dit verslag is een weergave van de meningen van de aanwezige stakeholders over deze onderwerpen.

Behoeftte

De inschatting is dat van alle arbeidsmigranten die in gemeente Tholen werkzaam zijn, zo'n 65% een seizoensgebonden werknemer is. Deze werknemers zijn met name werkzaam in de perenteelt en in minder mate in de appelteelt. De grootste piek vangt eind augustus aan en loopt door tot half oktober. Wanneer gevraagd wordt naar aantallen arbeidsmigranten worden er schattingen gegeven van zo'n 20-60 arbeidsmigranten per fruitteeltbedrijf of zeer grofweg zo'n 1,5 plukker per hectare. Daar komen dan de arbeidsmigranten die werkzaam zijn bij andere bedrijven bij. Naast deze schattingen worden aantallen van zo'n 750-1000 arbeidsmigranten genoemd. Aangegeven werd dat bedrijven benaderd moeten worden om tot een juiste schatting van de behoefte te komen.

De vraag naar arbeidsmigranten zal groeien. Arbeidsmigranten komen in de positie dat ze zoeken waar de beste faciliteiten en/of lonen aangeboden worden. Er is noodzaak om te kunnen concurreren met Denemarken en Duitsland, waar inmiddels ook dringend vraag is naar goede mensen. Mogelijk zou er toenemende vraag kunnen komen door een Brexit.

Huisvestingsvormen en locaties

De agrarische sector biedt bij voorkeur huisvesting op eigen terrein, *maar in ieder geval zo dicht mogelijk bij het werk*, waarbij men ook huisvesting mogelijk wil maken voor collega-agrariërs. Dit kan bijvoorbeeld door units op het erf te plaatsen.

Voor werknemers die langere tijd verblijven zouden hotelachtige onderkomens een oplossing kunnen zijn (flexhotels). Door veel stakeholders wordt als beste locatie hiervoor de rand van de kern of het bedrijventerrein aangewezen. Diversiteit in huisvestingsvormen is gewenst. Een grootschalige huisvestingslocatie wordt niet als noodzakelijk gezien. Toch worden voor dit soort locaties, naast 60-100 bedden ook aantallen van 500 bedden genoemd. Verder wordt aangegeven dat de omvang van een huisvestingslocatie niet altijd bepalend is, maar de vormgeving ervan. Een complex met de juiste vormgeving zou misschien juist wel in een woonwijk met veel groen kunnen worden geplaatst.

Werknemers die langere tijd tot permanent in Tholen verblijven kunnen gehuisvest worden in reguliere woningen. Een bedrijf geeft aan hoger opgeleide mensen nodig te hebben die doorgaans van verder weg naar hier komen. Naast een baan, biedt het bedrijf hen onderkomen/huisvesting aan. Deze mensen kunnen niet forenzen en een woning van de corporatie huren is gezien het salaris niet aan de orde.

Beheersbaarheid en veiligheid

Bij het realiseren van huisvesting is het creëren van draagvlak noodzakelijk. Duidelijk en zorgvuldig communiceren is van belang. Men geeft aan dat onder de Nederlandse bevolking koudwatervrees heerst met betrekking tot het huisvesten van arbeidsmigranten. Wanneer er op een fatsoenlijke manier met mensen omgegaan wordt, zullen er geen/minder wanklanken zijn. Het is dan ook van belang om vanaf de start van het proces korte lijntjes met omwonenden te hebben. Een klankbordgroep als intermediair tussen werkgever/huisvester en inwoners wordt als noodzakelijk gezien. In klankbordgroepen moeten ook de grootste “schreeuwers” betrokken worden.

Bij een kleinschalig initiatief of een initiatief ver van de bebouwde kom, moeten inwoners tenminste geïnformeerd worden. Bij initiatieven die grotere impact zullen hebben op de bevolking, is veel communicatie noodzakelijk. Inwoners moeten op een directe manier betrokken worden, middels een gesprek of bijeenkomst. Ervaringsdeskundigen weten hoe ze dit op moeten pakken. Bij grotere huisvestingsvoorzieningen is het van belang om een contactpersoon vanuit het complex en vanuit de buurt te hebben. De beheerder van een complex spreekt bij voorkeur de taal van de arbeidsmigranten.

Opmerkingen

- Toeristenbelasting heffen is een verkeerd instrument. De belasting wordt doorberekend op de werknemer die al een laag loon heeft. Dit bevordert het “onder de radar” werken of het niet willen komen werken, terwijl de werknemers juist nodig zijn om de plaatselijke economie (agrariër/tuinder) draaiende te houden. *Toeristenbelasting* is ook niet rechtvaardig wanneer huisvesting voor arbeidsmigranten niet daarnaast een toeristisch karakter mag krijgen.
- De “spin off” naar de plaatselijke middenstand moet niet worden onderschat.
- Pas op voor gettovorming.
- Brabant heeft Tholen ontdekt. Er moet geborgd worden dat er voldoende huisvesting is voor Thoolse ondernemers.
- Regelgeving moet praktisch zijn. Gebruik voor huisvesting bij de agrarische sector bij voorkeur het LTO keurmerk. Deze is praktisch en betaalbaar, in tegenstelling tot het SNF keurmerk.
- Het oude C-1000 gebouw in Tholen zou mogelijk een goed geschikte locatie zijn voor huisvesting.